

РЕШЕНИЕ

№ 3740

гр. София, 19.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5538** по описа за **2010** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е с касационна жалба, вх. № 14756 от 21.07.2010 г. по описа на Административен съд – С. град и вх. № от 0507.2010 г. по описа на С районен съд, подадена от П. И. Б. от гр. С., жк. Л, бл. 982, вх. А, .4, ап. 7, ЕГН * срещу решение от 03.02.2010 г. по НАХД № 8170 от 2008 г. по описа на СРС, НК, 99 състав, с което е потвърдено изцяло наказателно постановление /НП/ № 74968 от 11.06.2008 г., издадено от началник О. при С., с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касатора е наложено административно наказание “глоба” в размер на 200 (сто и петдесет) лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство (МПС) за срок от 1 месец за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 3, ал. 1 и чл. 4, ал.1, т.13 от Наредба Из-1959 от 2007 г. са отнети 10 контролни точки.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба П. И. Б., с която иска да бъде преразгледано наказателното й постановление, тъй като в диспозитива на решението на СРС е посочен друг номер на НП и друго наказано лице. В съдебното заседание редовно призован касаторът се явява лично и моли да се отмени решението на СРС и потвърденото с него НП по посочените в жалбата основания.

Ответникът по касационната жалба на началникът на О. - С. редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на С градска прокуратура намира жалбата за неоснователна, а обжалваното решение за правилно и като такова предлага да се остави в сила.

Административен съд С. – град, 2 – ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна – на 21.05.2008г. за времето около 18,41 часа ксторката е управлявала л.а. "БМВ 316" с ДК№СА 3099 МА, в гр.С. по бУ. Ботевградско шосе с посока на движение към Околовръстен път. Посочено е конкретно, че в района на пътен надлез с бУ. Владимир Вазов, с техническо средство - радарно устройство TR 4 №173, което фиксира скорост, дата и час, е установено, че посоченото МПС е управлявано от нарушителя със скорост от 96 км/ч., вместо с нормативно ограничена максимална скорост от 50км/ч. разрешена за движение по път в населено място. Посочено е конкретното нарушение на разпоредбата на чл.21 ал.1 ЗДвП в описаните фактически обстоятелства на АУАН.

Касационната жалба, подадена от П. И. Б. е **допустима**, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледани по същество касационната жалба се явява **неоснователна**.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържа всички изискуеми реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. АУАН № 74968 от 21.05.2008 г. е съставен в присъствието на очевидец при установяване на нарушението и същият е връчен на Б. без възражения.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Наказателното постановление отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Втори касационен състав на Административен съд С. – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд С. – град, 2 – ри касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на касатора П. И. Б., по повод на която е образувано настоящето производство, за **неоснователни**.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло по отношение на правилното приложението на материалния закон.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщиц към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата, на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

По отношение на наличието на разминаване на посочено в мотивите и диспозитива на решенето на СРС, настоящия съдебен състав намира, че същото не е от категорията на съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Действително основание елемент от решението е съвкупността от мотиви и диспозитив, които следва да се последователни и единни. Като касационно основание за отмяна на съдебния акт на въззивната инстанция в чл.348, ал.3, т. 2 от НПК е посочена липсата на мотиви или на протокол от проведеното съдебно заседание. Следователно законодателят е предвидил, че ще е налице съществено процесуално нарушение, когато липсват мотиви на съдебния акт. Условия, което в настоящия случай не е налице, тъй като съставът на СРС, постановил обжалвания съдебен акт при подробно, последователно и непротиворечиво е обсъдил събраните от административно наказващия орган и в съдебното производство писмени и гласни доказателства.

По тези съображения не са налице основания за отмяна на решението на СРС поради допуснати съществени процесуални нарушения. Единствено следва да се отбележи, че в диспозитива на цитирания административен акт правилно и точно е описано извършеното административно нарушение, като останалите елементи номер на НП, дата на неговото издаване и наказано лице са други, поради което Административен съд – С. град, 2 – ри касационен състав приема, че същите представляват допусната техническа грешка, която не може да повлияе върху правилността на мотивите на съдебния акт, от които произтича вътрешното убеждение на ревизиращия съд при постановяване на решението му.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд С. – град, 2 – ри касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 8170 от 2008 г., решение от 03.02.2010 г. на С районен съд, НК, 99 състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

